

delse med Hensyn til Forvaltningen af Husmændenes Midler, jeg haaber da, at han ogsaa maa komme til bedre Erkendelse med Hensyn til Stillingen overfor Skovarbejderne, saa at vi mulig ved at forhandle i Finansudvalget med Ministeren kunne komme til et Resultat, hvorved disse Folk kunne faa, hvad de have et berettiget Krav paa. Navnlig glæder det mig at høre, at det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) — jeg ved, at ogsaa han er langsom til at imødekomme Arbejdernes Krav; vi saa jo, hvorledes Orlogsværftets Arbejdere maatte staa i det, han kaldte Karantæne i et Aar, staa og vente udenfor det ærede Medlems Dør, før han vilde lukke op og tage Hensyn til deres Krav — synes at være velvillig stemt overfor Skovarbejderne, saa at de ikke nu skulle staa i Karantæne i et Par Aar. Lad os haabe, at denne Vente-tid maa være endt, at de nu maa kunne blive tagne til Naade og faa det, de andrage om.

Jeg skal dernæst bringe en Tak til den ærede Indenrigsminister for hans Forslag om Oprettelsen af en elektroteknisk Skole. Jeg skal her henvisse til, at vi fra Socialdemokratiets Side have et Par Gange rejst denne Sag ved Finanslovbehandlingerne og en Gang stillet direkte Forslag om, at der skulde indrettes elektroteknisk Undervisning i Kjøbenhavn og de større Provinsbyer. Vi have paavist, hvorledes mange unge Mennesker, der praktisk udøve de elektrotekniske Fag, savne et Sted, hvor de kunne faa teoretisk Undervisning. Dette vil nu være afhjulpet, og det glæder mig, at man fra Regeringens Side har imødekommet dette Krav.

Imens jeg taler om Indenrigsministeriets Budget, kunde jeg maaske med det samme have Lov til at gøre en Bemærkning angaaende Navigationsskolerne. Det er jo saaledes, at disse i Aar ere blevne flyttede fra Marineministeriets Budget over til Indenrigsministeriets. Det er sikkert en heldig Foranstaltning; vore Navigationsskoler have ikke noget med Marinen at gøre, det naturlige er, at de blive henlagte under Indenrigsministeriet. Det er mig bekendt, at der er nedsat en Kommission til at tage Forholdene ved Søneringen og Navigationsskolerne under Overvejelse; jeg vil gerne spørge den ærede Indenrigsminister, hvorledes det forholder sig med denne Kommission. Den har sikkert arbejdet i temmelig lang Tid, og mange vente paa et Resultat, særlig tror jeg, at Navigationsskolerne stærkt vente paa et saadant. Vore Navigationsskoler leve un-

der trange Tider, og der kunde derfor være Grund til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg tillader mig derfor at spørge den ærede Minister, om der snart kan ventes et Resultat fra denne Kommission.

Saa vil jeg rette en Tak til den ærede Krigsminister. Det er sjældent, at jeg har Lejlighed dertil. Det er ikke, fordi vi have faaet Nedsættelse paa Budgettet, det have vi ikke faaet. Der har staaet i Bladene, at vi have faaet betydelige Forhøjelser — jeg tror, der er nævnt 620,000 Kr. —, men det er sikkert Uret, der her er vist overfor Ministerens Budget; ret betset kan det ikke betragtes som Forhøjelse, hvad der er sket. Det, der er sket, er, synes jeg, en Indrømmelse overfor de Krav, der ere stillede, bl. a. fra Socialdemokratiets Side om, at Budgettet skal affattes paa bedre Maade, end hidtil har været Tilfældet, saa at der blev større Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab. Det vil forhaabentlig være sket ved den Maade, hvorpaa Budgettet nu foreslaas affattet. Naar vi tage denne Affattelse i Betragtning og sammenholde den med den Anmærkning, Forsvarsministeren har faaet indført, forekommer det mig, at han har sikret sig udmærket, og jeg tror navnlig, han er bleven belært af den triste Skæbne, hans Forgænger fik. Det, som gjorde, at hans Forgænger maatte træde tilbage, var dels de store Overskridelser paa Budgettet, og dernæst, at han ikke havde denne Anmærkning, saa at han kunde stikke omkring med Beløbene fra den ene Konto til den anden. Havde den forrige Krigsminister haft denne Anmærkning, havde han sikkert siddet som Krigsminister endnu den Dag i Dag, saa vilde han sagtens have kunnet dække Overskridelserne paa Saltholm og andre Steder, saa vilde Anmærkningen have givet ham Lovhjemmel. Jeg tænker, at det er den triste Skæbne, den forrige Minister havde, som har advaret den nuværende, saa at han har faaet denne Anmærkning og foreslaaet den ny Affattelse af Budgettet.

Jeg vil dernæst gøre et Spørgsmaal til den ærede Justitsminister. Ved Finanslovens 1ste Behandling i Fjor blev det stærkt fremdraget, at det store Arbejde ved Viborg Sindssygeanstalt til 780,000 Kr. ikke var udbudt i Licitation, men straks givet i Entreprise til en enkelt Mand. Ligeledes blev der i Haandværkerkredse rejst stærke Protester derimod. Den ærede Justitsminister forsvarede Sagen saa godt, han kunde, og henviste bl. a. til, at